

"Przychodź wytrwale przed Tabernakulum"

Przychodź wytrwale przed
Tabernakulum, fizycznie lub
duchowo, aby czuć się pewnym,
aby czuć się pogodnym, ale
również aby czuć się
kochanym... i aby kochać!
(Kuźnia, 837)

27 stycznia

Przepisuję kilka słów pewnego
kapłana, skierowanych do tych,
którzy szli za nim w jego pracy

apostolskiej: „Kiedy oglądacie Świętą Hostię wystawioną w monstrancji na ołtarzu, popatrzcie, jaka to miłość, jaka czułość Chrystusa. Ja to tłumaczę sobie miłością, którą żywię do was: gdybym mógł pracować w oddaleniu, a jednocześnie obok każdego z was, z jakąż przyjemnością bym to uczynił!

Chrystus natomiast to może! I On, który kocha nas miłością nieskończenie wyższą od tej, którą żywić mogą wszystkie serca na ziemi, pozostał wśród nas, abyśmy mogli zawsze łączyć się z Jego Przenajświętszym Człowieczeństwem i aby nam pomóc, aby nas pocieszać, aby nas umocnić, abyśmy byli wierni”. (Kuźnia, 838)

Zewnętrzne przejawy miłości powinny się bowiem rodzić w sercu i znajdować swój wyraz w świadectwie chrześcijańskiego postępowania. Skoro więc zostaliśmy

odnowieni przez przyjęcie Ciała Pańskiego, musimy ukazać to czynem. Niech nasze myśli będą szczere: pełne pokoju, oddania, służby. Niech nasze słowa będą prawdziwe, jasne, stosowne; zdolne pocieszać i pomagać, zdolne przede wszystkim nieść innym Boże światło. Niech nasze czyny będą spójne, skuteczne, trafne: niech posiadają *bonus odor Christi*, ową miłą woń Chrystusową, niech przypominają Jego sposób postępowania i życia. (To Chrystus przechodzi, 156)

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/dailytext/przychodz-wytrwale-przed-tabernakulum/> (23-03-2026)